

บทที่ 4 รายได้ของรัฐบาล (Public Revenue)

4.1 ความหมายของรายได้ของรัฐบาล

รายได้ของรัฐบาล (Public Revenue) หมายถึง รายได้ของรัฐบาลที่ได้จากการที่รัฐบาลจัดเก็บ กำไรและรายได้จากการธุรกิจ ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ (อาทิ เช่น ค่าปรับ, รายได้จากการผลิตหรือขายปัจจัย เป็นต้น)

รายรับของรัฐบาล (Public Receipt) หมายถึง รายได้ของรัฐบาล รวมเงินคงคลัง และเงินถูก

เงินคงคลัง (Treasury Balance) หมายถึง จำนวนเงินที่รัฐบาลมีอยู่ในคลัง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง โดยกระทรวงการคลังจะคงเงินคงคลังไว้เพื่อความคล่องตัวในการใช้จ่ายเงินในการบริหารประเทศ เงินคงคลังจะประกอบด้วยเงินสด (ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์) และยอดเงินในบัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลัง

4.2 ประเภทของรายได้ของรัฐบาล

รายได้ของรัฐบาลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) รายได้จากภาษีอากร (Tax Revenue)

ภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาลทุกรัฐบาลในโลก ซึ่งเราสามารถจัดแนบทะลุรายได้จากภาษีอากรออกเป็นภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม

1.1) รายได้จากภาษีทางตรง (Direct Tax) รัฐบาลในประเทศไทยพัฒนาแล้ว แต่ไม่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม จะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากการภาษีทางตรง (ภาษีทางตรง ได้แก่ กิจกรรมที่ต้องเสียภาษี เช่น ภาษีอากร ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีธุรกิจเฉพาะ

1.2) รายได้จากภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) เป็นรายได้ที่สำคัญในประเทศไทยกำลังพัฒนา และระบบบัญชีต่างๆ ยังไม่สมบูรณ์ รัฐบาลจะพึงพารายได้จากภาษีทางอ้อมมาก(ภาษีทางอ้อม ได้แก่ กิจกรรมที่ต้องเสียภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีธุรกิจเฉพาะ

อาการแสตมป์) ภาษีการขายยา (ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน, ภาษีสรรพสามิต, ภาษีโภคภัณฑ์อื่นๆ ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ภาษีทรัพยากรธรรมชาติ อื่นๆ) ภาษีศุลกากร ภาษีลักษณะอนุญาต

2) รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร (Non-Tax Revenue) เป็นรายได้ที่มาจากการแหล่งอื่นๆ นอกเหนือจากภาษีอากร สามารถจำแนกได้ตามแหล่งที่มาดังนี้

2.1) รายได้จากเงินอุดหนุนและการให้ (Grants and Gifts) เป็นรายได้จากการริจากจากเอกชน องค์กรต่างๆ หรือรัฐบาลต่างประเทศ เช่นการให้ความช่วยเหลือของ รัฐบาลต่างๆ ให้แก่รัฐบาลไทย เป็นต้น

2.2) รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ เป็นรายได้ที่เกิดจากการขายสินค้าและบริการของรัฐบาล ได้แก่ การขายหลักทรัพย์และทรัพย์สิน การขายบริการ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าประเมินพิเศษ (Special Assessment) ค่าเช่าทรัพย์สินของรัฐ ค่าขายของกลางที่ขึ้นมาจากการค้าต่างๆ

2.3) รายได้จากการประกอบการของรัฐวิสาหกิจเป็นรายได้ที่เกิดจากการลงทุนของรัฐบาลในรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าและบริการ จำหน่ายให้แก่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐบาลเอง เมื่อมีกำไรก็จะนำรายได้ส่วนนั้นส่งเข้าคลังและถือเป็นรายได้ทางหนึ่งของรัฐบาล

2.4) รายได้อื่นๆ เป็นรายได้อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เช่น รายได้จาก ค่าปรับ แสดงปีกุชากร เงินรับคืน (เงินที่เหลืออยู่จากเงินบบประมาณประจำปีที่ผ่านมา เงินรับคืนจากทรัพย์สินพาณิชย์) รายได้จากการผลิตหรือขายไป รายได้จากคอกเบี้ยเงินถูก รายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ เป็นต้น

4.3 โครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทย

ในช่วงตั้งแต่ต้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ถึงต้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยจำแนกรายได้ของรัฐบาลไทยออกเป็น 8 หมวด ดังนี้

1) หมวดภาษีเงินได้ เป็นรายได้ของรัฐบาลที่ได้จากการเก็บภาษีรายได้ทั้งบุคคลและนิตบุคคล

2) หมวดภาษีการขายทั่วไป เป็นรายได้ของรัฐบาลที่ได้จากการเก็บภาษีการค้าภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

3) หมวดภายนอกขายยาและพาร์ทเนอร์ เป็นรายได้ของรัฐบาลที่ได้จากการเก็บภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ภาษีสรรพากรมิจากการนำเข้า ภาษีโภคภัณฑ์อื่นๆ ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปีไตรเตียน และภาษีทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ

4) หมวดภาษีสินค้าเข้าและสินค้าออก เป็นรายได้ของรัฐบาลที่เก็บจากสินค้าเข้าและออก

5) หมวดภาษีลักษณะการอนุญาต (เป็นภาษีที่จัดเก็บโดยบังคับหลักผลประโยชน์ ผู้เสียภาษีจะได้รับผลประโยชน์เป็นการตอบแทนในการอนุญาตให้ดำเนินการ เช่น ในอนุญาตครอบครองอาจาธปีน เดินไม่ถือว่าค่าใบอนุญาตเป็นภาษีจนถึงปี 2504 จึงจำแนกให้เป็นภาษีอากร)

6) หมวดการขายสิ่งของและบริการ เป็นรายได้ของรัฐที่ได้จากการค่าบริการและค่าธรรมเนียมต่างๆ ค่าเช่าทรัพย์สินของรัฐ ค่าขายหลักทรัพย์ การขายอสังหาริมทรัพย์ ค่าขายผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ค่าขายหนังสือราชการ ค่าขายของกลางที่ซื้อได้ในอดีต ค่าบริการของรัฐให้แก่ผู้คิดค่าราชการ

7) หมวดครุภัณฑ์ เป็นรายได้จากผลกำไรและเงินปันผลของรัฐวิสาหกิจ และบริษัทหรือกิจการที่เป็นของรัฐและที่รัฐเข้าไปลงทุน

8) หมวดรายได้อื่นๆ เป็นรายได้จากค่าปรัน ค่าແสดนปัจจชาติ เงินรับคืน (เงินรับคืนจากเงินงบประมาณปีที่ผ่านมา, เงินผู้รับคืน, เงินเยนพิเศษ เงินรับคืนอื่นๆ) รายได้จากการบริจาค และอื่นๆ

เมื่อพิจารณาโครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทยในช่วงเวลาดังกล่าวพบว่า โครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละหมวด ดังนี้

1) หมวดภาษีเงินได้ จากเดิมในช่วงดันแหนนฯ ฉบับที่ 1 (2504) รัฐบาลมีรายได้จากการภาษีเงินได้ 539.7 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) หรือคิดเป็นร้อยละ 9.49 ของรายได้ของรัฐบาล (ตารางที่ 4.2) และมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญต่อรายได้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้น ในช่วงดันแหนน-พัฒนาฯ ฉบับที่ 8 รัฐบาลมีรายได้จากการภาษีเงินได้ถึง 277671.92 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) หรือร้อยละ 34.4 ของรายได้ของรัฐบาล (ตารางที่ 4.2) เนื่องจากมีการปรับปรุงระบบการเก็บภาษี และมาตรการต่างๆ ที่ทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้ดีขึ้น ประกอบกับมีการเริ่มต้นใหม่ของเศรษฐกิจ ทำให้รายได้หมวดนี้เพิ่มขึ้นด้วยในช่วงปี 2540 (แผน-พัฒนาฯ ฉบับที่ 8) ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจมีผลทำให้ช่วง

ศัตต์แผน-พัฒนาฯ ฉบับที่ 9 รัฐบาลมีรายได้จากการซื้อเงินได้ 247360 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) หรือร้อยละ 27.4 ของรายได้ของรัฐบาล (ตารางที่ 4.2) ซึ่งลดลงจากช่วงก่อนหน้านี้

2) หมวดการขายทั่วไป รายได้ของรัฐบาลจากหมวดนี้เพิ่มขึ้นจาก 652.33 ล้าน-บาท (ตารางที่ 4.1) หรือร้อยละ 11.41 ของรายได้รัฐบาล (ตารางที่ 4.2) ในศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 เป็น 235,006.53 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) หรือร้อยละ 27.72 ของรายได้ของรัฐบาล (ตารางที่ 4.2) ในศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 การที่รายได้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นในหมวดนี้ส่วนหนึ่งมาจากการปรับบัญชีการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้าเดิม ทำให้ประสิทธิภาพภาษีเก็บภาษีดีขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้รายได้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นหมวดนี้ก็เนื่องจากการเริ่มดำเนินโครงการเศรษฐกิจ ในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 รายได้รัฐจากการขายทั่วไปเพิ่มขึ้นจากในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ประมาณ 1 เท่า ในศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 รายได้จากการขายทั่วไปยังคงเพิ่มขึ้นแต่ไม่นักเหมือนช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7-8 ทั้งนี้เป็นผลจากวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540

3) หมวดการขายเฉพาะ จากตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 จะเห็นว่ารายได้ของรัฐบาลจากหมวดนี้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาประเทศจากเกณฑ์รวมมุ่งไปสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้มีการใช้น้ำมัน และการนำทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ มาใช้มากขึ้น ทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีการขายเฉพาะมากขึ้น ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลทำให้รายได้จากการขายเฉพาะในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพิ่มขึ้นไม่นักเท่าในช่วงก่อนหน้านี้

4) หมวดภาษีสินค้าเข้าและสินค้าออก รายได้ของรัฐบาลหมวดนี้ซึ่งคงเพิ่มขึ้น กถาวรคือ ในศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 มีรายได้จากหมวดนี้ 2,797.407 ล้านบาท เพิ่มเป็น 104,100 ล้านบาท ในศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (ตารางที่ 4.1) สาเหตุที่สัดส่วนของรายได้จากหมวดนี้ลดลงเนื่องจากมีการปรับบัญชีรายการเก็บภาษีศุลกากรและภาษีอื่นๆ ลดลง จนมีการปรับบัญชีระบบการผลิตทดสอบการนำเข้ามากขึ้น

5) หมวดภาษีลักษณะการอนุญาต รายได้ของรัฐบาลหมวดนี้เพิ่มจาก 720.435 ล้านบาทในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 เป็น 1,173.719 ล้านบาท ในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (ตารางที่ 4.1) แต่สัดส่วนของรายได้ของหมวดนี้คือรายได้ทั้งหมดของรัฐบาลกลับลดลงจากร้อยละ 12.602 ของรายได้ของรัฐบาลในช่วงศัตต์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 เป็น 0.098

ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 (ตารางที่ 4.2) ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 รัฐมีรายได้จากการมีสิทธิ์ตักขยะและการอนุญาตเท่ากัน 1617 ล้านบาท (ตารางที่ 4.2)

6) หมวดการขายสิ่งของและบริการ รายได้ในหมวดนี้เพิ่มขึ้นจาก 153,258 ล้านบาทในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 เป็น 18,093.55 ล้านบาท ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 (ตารางที่ 4.1) แต่เมื่อพิจารณาเบริชนเทียบกับรายได้ทั้งหมดของรัฐมีสิทธิ์ส่วนที่ลดลง คือ ลดลงจาก ร้อยละ 2.681 เป็น 1.509 (ตารางที่ 4.2) ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 รัฐมีรายได้จากการขายสิ่งของและบริการ 10,989.8 ล้านบาท (ตารางที่ 4.2)

7) หมวดรัฐบาลมีรายได้จากรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นจาก 113,659 ล้านบาท ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 เป็น 67,999.782 ล้านบาท ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 (ตารางที่ 4.1) และสัดส่วนของรายได้หมวดนี้กับรายได้ทั้งหมดของรัฐบาลเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 1.988 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 เป็นร้อยละ 5.673 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 รัฐบาลมีรายได้จากรัฐวิสาหกิจลดลงเป็น 40,908.5 ล้านบาท

8) หมวดรายได้อื่นๆ รัฐบาลมีรายได้จากการหมวดนี้เพิ่มขึ้นจากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กัน เพิ่มขึ้นจาก 172.49 ล้านบาทในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 เป็น 35,731.1 ล้านบาท ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 (ตารางที่ 4.1)

แต่เมื่อพิจารณาเบริชนเทียบกับรายได้ทั้งหมดของรัฐบาลพบว่ามีสัดส่วนที่ลดลง จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 รัฐบาลทั้งพารายได้จากการมีทางอ้อม (หมวดการขายทั่วไป + หมวดภาระและการขาดทุน + หมวดภาระสินค้าคงเหลือ และสินค้าออก + หมวดการมีสิทธิ์ตักขยะอนุญาต) เป็นส่วนใหญ่ คือประมาณร้อยละ 82.8 มีการทั้งพารายได้จากการมีทางตรงเทียบร้อยละ 9.5 และทั้งพารายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรประมาณร้อยละ 7.7 (ตารางที่ 4.2) ต่อมาเมื่อการปรับปรุงระบบภาษีและมาตรการค่างๆ ลดลงจนมีการลงทุนและแปรรูปรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทำให้โครงสร้างการทั้งพารายได้ของ รัฐบาลไทยเปลี่ยนแปลงไป ในช่วงต้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 รัฐบาลยังคงทั้งพารายได้จากการมีทางอ้อมคิดเป็นร้อยละ 61.6 รัฐมีรายได้จากการมีทางตรง ร้อยละ 28.7 ของรายได้ทั้งหมดของรัฐบาล

4.4 เงินคงคลัง (Treasury Balance)

เป็นเงินคงคลังมีความสำคัญต่อการบริหารงานของรัฐบาลเป็นอย่างมาก เพราะหากรัฐบาลไม่มีเงินคงคลังไว้เลยก็จะมีปัญหาอย่างมาก เพราะหากรัฐบาลไม่มีเงินคงคลังไว้เลยก็จะมีปัญหารือเรื่องความคล่องตัวในการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล และถ้าหากรัฐบาลคำริงเงินคงคลังไว้สูงเกินไปทำให้รัฐขาดผลตอบแทนจากเงินคงคลัง อย่างไรก็ต้องเงินคงคลัง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เงินคงคลัง } \pm \text{ สิ้นปีงบประมาณ} &= \text{เงินคงคลัง } \pm \text{ ต้นปีงบประมาณ} \\ &+ \text{รายได้ของรัฐบาล} + \text{เงินกู้ของรัฐบาล} \\ &+ \text{รายรับเงินนอกงบประมาณ} \\ &- \text{เงินฝากที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้และต้องจ่ายคืน} \\ &- \text{เงินขายบิล} - \text{รายจ่ายเงินในงบประมาณ} \\ &- \text{รายจ่ายเงินนอกงบประมาณ} \end{aligned}$$

รายได้ของรัฐบาล หมายถึง รายได้จริงที่รัฐบาลจัดเก็บได้ในแต่ละปี

เงินกู้ของรัฐบาล หมายถึง เงินกู้ที่รัฐกู้มาในปีงบประมาณนี้

รายรับเงินนอกงบประมาณ หมายถึง เงินที่กระทรวงการคลังได้รับไว้โดยมีข้อผูกพันว่าจะต้องคืนให้เจ้าของเมื่อของเบิกโศบัยไม่ผ่านกระบวนการงบประมาณ ได้แก่
เงินฝากที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้และต้องจ่ายคืนตามคำขอของผู้ฝาก
เงินขายบิล เป็นเงินฝากที่กระทรวงการคลัง ณ แห่งหนึ่งเพื่อโอนไปจ่าย ณ ที่อีกแห่งหนึ่ง

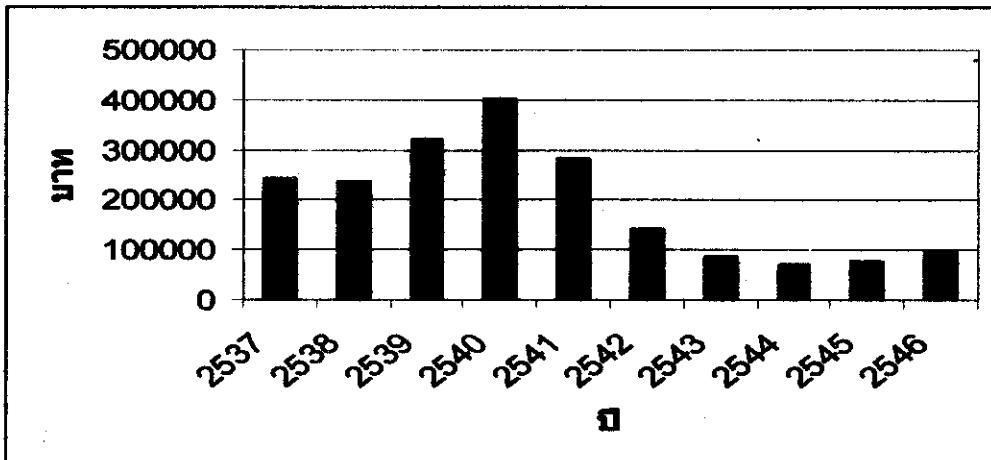
รายจ่ายเงินในงบประมาณ เป็นเงินที่กระทรวงการคลังเตรียมไว้ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ตั้งเป็นจ่ายตามรายการที่ปรากฏในงบประมาณ รวมทั้งรายจ่ายที่ถูกจ่ายจากงบประมาณก่อนด้วย

รายจ่ายเงินนอกงบประมาณ เป็นเงินที่ผู้ฝากหรือผู้เก็บข้อมูลจากราชการรับเงินนอกงบประมาณ

จากฎีกาฯ 4.1 แสดงเงินคงคลังของประเทศไทยในช่วงปีงบประมาณ 2537 ถึง 2541 จะเห็นว่าในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ(ปี 2539)ประเทศไทยมีเงินคงคลังสูง

และเมื่อเกิดวิกฤติดังปี 2540 ประเทศไทยมีเงินคงคลังลดลงเรื่อยๆ จนถึงปี 2545 เงินคงคลังจึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

รูปภาพ 4.1 เงินคงคลังต้นงวดปีงบประมาณ 2537-46

อย่างไรก็ตามการพิจารณาเงินคงคลัง ว่าเป็นเครื่องแสดงฐานะทางการเงินของรัฐบาลซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก ควรจะพิจารณาในรายละเอียดของส่วนประกอบของเงินคงคลัง

4.5 สรุป

รายได้ของรัฐบาล (Public Revenue) หมายถึง รายได้ของรัฐบาลที่ได้จากการยื้อที่รัฐบาลจัดเก็บ กำไรและรายได้จากการธุรกิจ ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นๆ (อาทิ เช่น ค่าปรับ, รายได้จากการผลิตหรือขายมาปั้น เป็นต้น)

รายรับของรัฐบาล (Public Receipt) หมายถึงรายได้ของรัฐบาลรวมเงินคงคลังและเงินถ้วน

เงินคงคลัง (Treasury Balance) หมายถึง จำนวนเงินที่รัฐบาลมีอยู่ในคลัง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง โดยกระทรวงการคลังจะคงเงินคงคลังไว้เพื่อความคล่องตัวในการใช้จ่ายเงินในการบริหารประเทศ เงินคงคลังจะประกอบด้วยเงินสด (ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์) และยอดเงินในบัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลัง

ตารางที่ 4.1 โครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทย

รายการ	หน่วย ล้านบาท								
	ด้านแผนฯ 1	ด้านแผนฯ 2	ด้านแผนฯ 3	ด้านแผนฯ 4	ด้านแผนฯ 5	ด้านแผนฯ 6	ด้านแผนฯ 7	ด้านแผนฯ 8	ด้านแผนฯ 9
1.ภาษีทางเศรษฐกิจ	539.70	1462.33	2583.05	8244.09	24518.18	38098.75	137726.9	282994.06	259360
1.1.ภาษีเงินได้	539.70	1462.33	2583.05	8244.09	24518.18	38098.75	134947.7	277671.92	247360
1.3.ภาษีเงินได้จากการเดินทาง	0	0	0.0	0	0	0	2779.1	5322.14	12000
1.4.ภาษีการค้าทางน้ำ	0	0	0.0	0	0	369.57	0.1	0	0
2.ภาษีทางธุรกิจ	4710.83	11361.99	16628.05	36447.60	75875.01	137042.94	288015.5	524887.13	536560.6
2.1.ภาษีธุรกิจทั่วไป	625.33	2973.14	4471.37	11286.41	22526.75	35193.24	100648.6	235066.53	255440
2.2.ภาษีการขายและนำเข้าสินค้า	567.67	2591.08	3967.05	11121.19	30379.71	58435.03	99175.7	185994.64	195403.6
2.3.ภาษีเงินได้ที่เก็บแล้วแต่ยังไม่จ่าย	2,797.40	4678.04	5899.89	13642.58	21672.50	39175.69	82772.1	102712.23	104100
2.4.ภาษีอัตราผลตอบแทน	192.90	315.57	409.68	389.57	1294.92	3238.46	5419.1	1173.72	1617
2.4.ภาษีอัตราผลตอบแทนฯ	527.53	804.16	1880.06	7.846	1.13	0.56	0.0	0.0	0
3.ภาษาราษฎร์และองค์กร	153.26	360.77	651.03	1785.63	3272.69	5629.31	26400.3	18093.55	10989.8
4.ภาษีอัตรากำไรที่ต้องหัก	113.66	474.37	826.89	3761.24	4895.35	9105.53	33146.7	6799.76	40908.5
5.ภาษีเดือนๆ	172.49	696.91	897.35	1919.06	5092.9	6663.05	13714.5	14863.14	35731.1
รวม	5689.94	14356.37	21586.37	52157.62	113654.1	197909.2	499003.9	847637.6	
6.เงินเดือนของพนักงาน ประจำ	0	0	0	13666	26421.85	42000	0	0	200000

ตารางที่ 4.2 แสดงโครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทยโดยเป็นร้อยละ

หน่วย: ร้อยละของรายได้ของรัฐ

รายการ	ดันเมนา 1 พ.ศ. 2504	ดันเมนา 2 พ.ศ. 2510	ดันเมนา 3 พ.ศ. 2515	ดันเมนา 4 พ.ศ. 2520	ดันเมนา 5 พ.ศ. 2525	ดันเมนา 6 พ.ศ. 2530	ดันเมนา 7 พ.ศ. 2535	ดันเมนา 8 พ.ศ. 2540	ดันเมนา 9 พ.ศ. 2545
1.ภาษีอากร	9.5	10.2	12.0	15.8	21.6	19.3	27.6	33.4	28.7
1.1.ภาษีเงินได้	9.5	10.2	12.0	15.8	21.6	19.3	27.0	32.8	27.4
1.3.ภาษีเงินได้									
เงินเดือน	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	1.3
ภาษีการเดินทาง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.2	0.0	0.0	0.0
2.ภาษีทางชั้น	82.8	79.1	77.0	69.9	66.8	69.2	57.7	61.9	61.6
2.1.ภาษีการซื้อขายท่าไม้	11.0	20.7	20.7	21.6	19.8	17.8	20.2	27.7	28.3
2.2.ภาษีการขายผลพัฒนา	10.0	18.0	18.4	21.3	26.7	29.5	19.9	21.9	21.6
2.3.ภาษีสินค้าที่นำเข้า									
ผล	49.2	32.6	27.3	26.2	19.1	19.8	16.6	12.1	11.5
2.4.ภาษีธุรกิจและ									
อุตสาหกรรม	3.4	2.2	1.9	0.7	1.1	2.6	1.1	0.1	0.2
2.4.ภาษีถักรายผลิตภัณฑ์	9.3	5.6	8.7	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
3.ภาษีที่ดินขององค์กร									
บริการ	2.7	2.5	3.0	3.4	2.9	2.8	5.3	2.1	1.2
4.ภาษีได้รับมาแล้ว	2.0	3.3	3.8	7.2	4.3	4.6	6.6	0.8	4.5

អាជ្ញាធម៌ វិរូបតេបុណ្យរាយ ពីចុះឈ្មោះ និងរំលែក

ទារាងទี่ 4.2 (ចំពោះ) ផែកចងក្រោមរាយ តែបុណ្យរាយ ពីមិនរៀបចំ

អាជ្ញាធម៌ វិរូបតេបុណ្យរាយ ពីចុះឈ្មោះ និងរំលែក

រាល់រាយ	តួនាទី 1 អ.ស. 2504	តួនាទី 2 អ.ស. 2510	តួនាទី 3 អ.ស. 2515	តួនាទី 4 អ.ស. 2520	តួនាទី 5 អ.ស. 2525	តួនាទី 6 អ.ស. 2530	តួនាទី 7 អ.ស. 2535	តួនាទី 8 អ.ស. 2540	តួនាទី 9 អ.ស. 2545
4.រាយ តិច្ចុបានិយ័យ	2.0	3.3	3.8	7.2	4.3	4.6	6.6	0.8	4.5
5.រាយ តិច្ចុងការ	3.0	4.9	4.2	3.7	4.5	3.4	2.7	1.8	4.0
រាយ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0